

► **Forza Amersfoort moet zich na ruim verlies tegen Drop Shot**

richten op handhavingspoule

Door de pijn heen bijten

Forza Amersfoort kreeg eergisteren een pak slag van Drop Shot: 0-8.

Daardoor moet de formatie van coach Rune Massing de blik op de handhavingspoule van de eredivisie richten.

Jacob-Jan van de Groep

Amersfoort

Met een van pijn vertrokken gezicht en volledig uitgebluste benen strompelde Renske Kwakkenbos van de baan na het vrouwendubbel die ze speelde met Daphne Jansen. Alles gegeven, maar op het nipper-tje verloren. Tegen de muur in de Juliana van Stolberghal had ze even een moment voor zichzelf nodig. Niet zozeer om het verlies te verwerken, maar om haar lichaam de tijd te geven erbovenop te komen.

„Het komt door de pijn vanwege de reuma”, begint Kwakkenbos het gesprek. „Vandaag was het geen goede dag voor mij. In de auto hiernaar toe voelde ik al aan mijn knieën dat het niet goed zat. Toch geef ik in de wedstrijden dan alles wat ik in mij heb. Ik wilde het in de derde set nog proberen door er nog meer uit te persen, maar het ging echt niet meer. Het lampje ging uit en ik was helemaal kapot.”

Een rare gewaarwording voor de 22-jarige Kwakkenbos, die in het dagelijks leven werkzaam is in de zorg. De reumatoloog heeft het haar ten zeerste afgeraden om voor een baan in die sector te kiezen, maar Kwakkenbos volgt haar hart. „Het is eigenlijk ook veel te zwaar voor mij, maar ik vind het zo leuk om te doen.

Het komt door de pijn vanwege de reuma. Vandaag was het geen goede dag voor mij

— Renske Kwakkenbos

Badminton Eredivisie

0 Forza Amersfoort
8 Drop Shot

Ik haal daar ook echt voldoening uit. Hetzelfde geldt voor het badminton. Ik vind het gewoon te leuk om op een lager niveau verder te gaan of om te stoppen. Ik kijk dus hoever ik kan gaan en het hangt elke keer weer van mijn lichaam af.”

Kwakkenbos ontdekte zo'n tweeënhalve jaar geleden dat ze reuma had. „Ik had een blessure aan mijn schouder, die maar niet over ging. Toen heb ik een MRI-scan laten maken, maar daar was niks op te zien. Na een toernooi - waar ik niets anders deed dan veel spelen - had ik twee dagen later enorm dikke knieën. Die week moest ik naar de sportarts om ook de schouder te behandelen en die heeft mij doorge-stuurd naar de reumatoloog. Daar is het ontdekt.”

Beperkt

Bij de pakken neerzitten doet ze niet, ondanks dat de reuma een fikse uitwerking op haar leven heeft. „Voor in mijn dagelijkse werk word ik erdoor beperkt. Ik kan niet hetzelfde doen als een ander. Doe ik dat wel, dan betaal ik daar later de prijs voor. Ik heb continu pijn vanwege de ontstekingen, maar ik kan nou eenmaal niet stilzitten”, geeft Kwakkenbos aan.

De liefde voor het badminton houdt haar overeind. Haar leven draait nog altijd om de sport die ze al sinds haar zesde heeft omarmd. „Ik haal er nog zo veel voldoening uit dat ik de pijn voor lief neem. Ik heb in de nationale selectie gezeten,

▲ Renske Kwakkenbos beleefde met Forza Amersfoort en persoonlijk een zware dag. „Het lampje ging uit en ik was helemaal kapot.”

FOTO RODNEY KERSTEN

trainde vijf dagen in de week, ik ben er zelfs voor naar Denemarken verhuisd en heb daar tweeënhalve jaar gewoond. Ik genoot vooral van het sociale aspect eromheen. De badmintonwereld is echt mijn wereld. Mis ik het? Jazeker, elke dag nog”, is Kwakkenbos eerlijk.

Handhaving

Het seizoen van Forza Amersfoort verloopt zeer moeizaam. De linkshandige Kwakkenbos geeft toe dat

het mentaal zwaar is, maar tekent ook gelijk aan dat zij en haar teamgenoten niet opgeven. „We gaan ervoor om in de eredivisie te blijven. Vorig jaar zijn we eerste geworden in de handhavingspoule en handhaving moet nu het doel zijn. We begonnen positief en de resultaten nu hebben echt zijn weerslag op het team. Gelukkig hebben we straks eerst een maand vrij en tijd om onszelf op te laden. Dan gaat het ons samen wel lukken.”

TUINSTOEL

‘Gevoel van machteloosheid’

Forza Amersfoort zit in de hoek waar de klappen vallen.

Daags voor het duel met Drop Shot viel ook Meike Versteeg weg vanwege een enkelblessure. Tel daar de afwezigheid van dubbelspecialist Freek Gollinks bij op en het was voor coach Rune Massing en zijn ploeg te veel van het goede. „Ik ben vrijdag door mijn enkel ge-

gaan op de training”, geeft Versteeg (18) aan. Zittend op een tuinstoel met haar enkel omhoog moedigde ze haar teamgenoten aan tegen de Haagse formatie. „Ik heb een gevoel van machteloosheid. Ik ben er ook wel klaar mee om langs de baan te zitten, nadat ik eerder een hamstringblessure had. Hopelijk kan ik snel weer mijn bijdrage leveren.”